

Πεντηκοστή: το ξεκίνημα της εκκλησίας

Τι είναι: Ένα γεγονός που συνέβη στα, πενήντα μέρες μετά τηντου Χριστού, σηματοδότησε την της ιστορικής διαδρομής της Εκκλησίας και έθεσε τις βάσεις για τον ολόκληρης της ανθρώπινης ιστορίας και του πολιτισμού

Η αποστολή του παρακλήτου

Χρόνος:

Τόπος:

Πρόσωπα:

.....
.....
.....

Ο Απόστολος Πέτρος κηρύσσει για τον ερχομό του αγίου Πνεύματος

- Ο Πέτρος κηρύττει στο συγκεντρωμένο πλήθος.
- Τους θύμισε την προφητεία του προφήτη, σύμφωνα με την οποία ο Θεός υποσχέθηκε στο λαό ότι θα χαρίσει πλουσιοπάροχα το μου σε κάθε άνθρωπο. Τους μίλησε επίσης για τον Χριστό.
- Στο τέλος κάλεσε τους ανθρώπου να μετανοήσουν και να για να συγχωρηθούν οι αμαρτίες τους και να πάρουν τα χαρίσματα του αγίου Πνεύματος.
- Από το κήρυγμα του Πέτρου πίστεψαν και βαπτίστηκαν άνθρωποι. Έτσι ιδρύθηκε ως Σώμα Χριστού ή πρώτη



Η σημασία της Πεντηκοστής

- Η σύγχυση των γλωσσών του Πύργου της Βαβέλ ξεπεράστηκε με την ενότητα μέσα από την αποδοχή της ποικιλίας γλωσσών και πολιτισμών
- Το Άγιο Πνεύμα δίνει στους ανθρώπους τη δυνατότητα να γνωρίσουν την (= απελευθέρωση από δεσμά του θανάτου και κάθε δουλείας).

Το δῶρο της Πεντηκοστής: ενότητα και ποικιλία

Να διαβάσετε το πιο κάτω κείμενο και να απαντήσετε τα πιο κάτω ερωτήματα:

Ο ορθόδοξος δρόμος

Σχετικά με τὸ δῶρο τοῦ Παρακλήτου τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς τρία πράγματα εἶναι ἰδιαίτερα ἐντυπωσιακά: **Πρῶτο, εἶναι ἓνα δῶρο σ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ:** «καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου» (Πράξ. 2, 4). Τὸ δῶρο ἢ χάρισμα τοῦ Πνεύματος δὲν ἀπονέμεται μόνο στοὺς ἐπισκόπους καὶ τὸν κλῆρο, ἀλλὰ σὲ κάθε βαπτισμένο. **Δεύτερο, εἶναι ἓνα δῶρο ἐνότητας:** «ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό» (Πράξ. 2, 1). Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα κάνει τοὺς πολλοὺς νὰ εἶναι ἓνα Σῶμα ἐν Χριστῷ. Ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος τὴν Πεντηκοστὴ ἀντιστρέφει τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πύργου τῆς Βαβέλ. Τὸ Πνεῦμα **φέρει ἐνότητα καὶ ἀμοιβαία κατανόηση**, ἱκανώνοντάς μας νὰ μιᾶμε «ἐν μιᾷ φωνῇ 38 ἰν. Το Ευαγγέλιο στη γλώσσα των άλλων: Ο εκχριστιανισμός των Σλάβων (Ἅγιοι Κύριλλος καὶ Μεθόδιος) Ο Πύργος τῆς Βαβέλ, Σαλβαντόρ Νταλί, 1967 Ὅτε καταβᾷ τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα. Ὅταν (τον καιρὸ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης) κατέβηκε ὁ Ὑψιστος Θεός, δημιούργησε σύγχυση στις γλώσσες των ἀνθρώπων, χωρίζοντάς τους σε φυλές. Τώρα (τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς), που μοιράζει τις πύρινες γλώσσες τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τους καλεῖ καὶ πάλι ὅλους στην ἐνότητα. Γι' αὐτό, με μία φωνή, μία πίστη, δοξολογούμε τὸ Πανάγιον Πνεῦμα. Μεταμορφώνει τὰ ἄτομα σὲ πρόσωπα. Γιὰ τὴν πρώτη Χριστιανικὴ κοινότητα στὰ Ἱεροσόλυμα, στὴν περίοδο ἀμέσως μετὰ τὴν Πεντηκοστή, λέγεται ὅτι «εἶχον ἅπαντα κοινὰ» καὶ ὅτι «τοῦ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία» (Πράξ. 2, 44· 4, 32)· καὶ αὐτὸ θὰ ἔπρεπε νὰ ἦναι τὸ σημάδι τῆς κοινότητος τοῦ Χριστοῦ τῆς Πεντηκοστῆς σὲ κάθε ἐποχὴ. **Τρίτο, τὸ δῶρο τοῦ Πνεύματος εἶναι ἓνα δῶρο διαφοροποίησης·** οἱ γλώσσες τῆς φωτιᾶς «διαμερίζονται» ἢ «χωρίζονται» (Πράξ. 2, 3) καὶ κατανέμονται ἅμεσα στὸν καθένα. Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα δὲν μᾶς κάνει μόνο ὅλους ἓνα, ἀλλὰ κάνει καὶ τὸν καθένα μας διαφορετικό. Στὴν Πεντηκοστὴ ἡ πολλαπλότητα τῶν γλωσσῶν δὲν καταργήθηκε, ἀλλὰ ἔπαψε νὰ εἶναι ἡ αἰτία τοῦ χωρισμοῦ· ὅπως προηγουμένως, ὁ καθένας μιλοῦσε στὴ δική του γλώσσα, ἀλλὰ μετὰ τὴ δύναμη τοῦ Πνεύματος ὁ καθένας μποροῦσε νὰ καταλάβει τοὺς ἄλλους. Γιὰ μένα τὸ νὰ εἶμαι Πνευματοφόρος σημαίνει ν' ἀντιλαμβάνομαι ὅλα τὰ διακριτικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς προσωπικότητάς μου· σημαίνει νὰ γίνω ἀληθινὰ ἐλεύθερος, ἀληθινὰ ὁ ἑαυτός μου μέσα στὴ μοναδικότητά μου. Ἡ ζωὴ μέσα στὸ Πνεῦμα ἔχει μιὰ ἀνεξάντλητη ποικιλία.

Κάλλιστος Ware, Ἐπίσκοπος Διοκλείας

Να απαντήσετε στο τετράδιο σας:

- Ποια εἶναι τὰ τρία βασικὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος κατὰ τὸν μητροπολίτη Κάλλιστο Ware;
- Τι ἦταν τελικὰ τὸ φαινόμενο τῆς γλωσσολαλίας των Ἀγίων Αποστόλων;